

רבותי, אמר לפניכם דבר אחר. פתח ואמר, (איוב לב) צעיר אני לַיָּמִים וְאַתֶּם יְשִׁישִׁים, על פֶּן זַחְלָתִי וְאִירָא מַחֹת דְּעֵי אַתְכֶם. בפסוק זה העירו עמודי עולם, אבל אליהוא שפתוב בו ממשפחת רם, העירו, שהרי מזרע אברהם הוא בא, ויפה. אבל אליהוא היה כהן, ומזרעו של יחזקאל הנביא היה. כתוב כאן בן ברכאל הבוזי, וכתוב שם (יחזקאל א) יחזקאל בן בוזי הכהן. ואם תאמר, משום שפתוב בוזי, בוז משפחות היה - לא כן! חזר ואמר ממשפחת רם, עליון על הכל. למה נקרא בוזי? על שמבזה עצמו למי שגדול ממנו, ולכן עלה בשם עליון. בוזי - זה שנקרא אדם שלם בכל מה שלא נקרא כן אדם אחר. זהו שפתוב ואתה בן אדם, ועל שעלה בשם הזה נקרא רם, עליון על הכל. ועד זה אמר צעיר אני לַיָּמִים. לַיָּמִים, מימים היה צריך להיות! מה זה לַיָּמִים? אלא אמר, צעיר אני והקטנתי עצמי לַיָּמִים, לגבי אדם שיש לו ימים רבים. מה הטעם? משום שאמרתי שימים ידברו, ועל זה אני צעיר והקטנתי את עצמי אל ימים. ואתם ישישים, ראיתי אתכם ישישים על פֶּן זַחְלָתִי וְאִירָא מַחֹת דְּעֵי אַתְכֶם. אף אני אמרתי ימים ידברו ורב שנים ידיעו חכמה, ודאי. אכן רוח היא באנוש ונשמת שדי תבינם. ולכן משום שאני ילד, שמתי ברצוני שלא לדבר עד שני חדשים, ועד היום הזה הם נשלמו. ועכשו שאתם כאן, יש לפתח בתורה לפניכם. פתח ואמר, (משלי ו) כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר. כי נר מצוה - זוהי משנה, כמו שגאמר (שמות כד) והתורה

רביא, ואמר, רבותי אימא קמייכו חד מלה. פתח ואמר (איוב לב) צעיר אני לַיָּמִים וְאַתֶּם יְשִׁישִׁים על פֶּן זַחְלָתִי וְאִירָא מַחֹת דְּעֵי אַתְכֶם. האי קרא אתערו ביה עמודי עלמא. אבל אליהוא דכתיב ביה ממשפחת רם, אתערו, דהא מזרעא דאברהם קאתא. ושפיר. אבל אליהוא כהנא הוה, ומזרעא דיחזקאל נביאה הוה, כתיב הכא בן ברכאל הבוזי, וכתיב התם (יחזקאל א) יחזקאל בן בוזי הכהן. ואי תימא בגין דכתיב בוזי, (איוב לא) בוז משפחות הוה. לאו הכי, הדר ואמר ממשפחת רם, עלאה על פלא. אמאי אקרי בוזי. על דמבזה גרמיה לגבי מאן (דף קס"ו ע"ב) דגדול מניה, ועל דא סליק בשמא עלאה, בוזי, דא דאקרי אדם שלימא בכלא, מה דלא אקרי הכי בר נש אחרא, הדא הוא דכתיב, (יחזקאל ב) ואתה בן אדם, ועל דסליק בשמא דא, אקרי רם, עלאה על פלא. ועד דא אמר צעיר אני לַיָּמִים. לַיָּמִים, מימים מיבעי ליה, מאי לַיָּמִים. אלא אמר צעיר אני, ואזעירנא גרמי לַיָּמִים, לגבי בר נש דאית ליה יומין סגיאין. מאי טעמא. בגין דאמרתי דַיָּמִים ידברו, ועל דא צעיר אני, ואזעירנא גרמי לגבי ימים. ואתם ישישים, חמינא לכו ישישים. על פֶּן זַחְלָתִי וְאִירָא מַחֹת דְּעֵי אַתְכֶם. אוף אנא, אמרתי ימים ידברו ורב שנים יודיעו חכמה. ודאי. אכן רוח היא באנוש ונשמת שדי תבינם. ועל דא בגין דאנא רביא, שוינא ברעותי דלא למללא עד תרין ירחין, ועד יומא דא אשתלימו. והשתא דאתון הכא, אית למפתח באורייתא קמייכו. פתח ואמר, (משלי ו) כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר. כי נר מצוה